

Un estat propi per viure millor

La cadena de doble hèlix de l'ADN de l'esquerra nacional és la justícia social i la llibertat nacional. El seu material genètic. El que ens diu qui és i on vol anar. Justícia social i llibertat nacional, els substantius i alhora els adjectius d'un mateix projecte: l'esquerra independentista; l'independentisme d'esquerres.

No tots els independentistes són d'esquerres, ni tots els d'esquerres són independentistes. L'esquerra nacional és independentista perquè, com tota nació, els Països Catalans tenen dret a decidir lliurement el seu futur. L'esquerra nacional és d'esquerres perquè s'entossudeix a construir una societat on les oportunitats no vinguin marcades pel poder adquisitiu i la posició social, sinó pels principis d'igualtat, llibertat i solidaritat. L'esquerra nacional vol un país més just i més lliure.

Justícia social i llibertat nacional. Dos termes en equilibri perfecte quan els sospesem en una balança. I no seria lògic descompensar-la. La majoria social del nostre país conflueix en l'espai del catalanisme d'esquerres. Persones amb el mateix compromís social que l'esquerra independentista però que encara no veuen en la independència l'eina necessària per construir una societat més justa. I aquí és on hi ha camp per córrer. S'ha de convèncer, s'ha de fer pedagogia. S'ha de saber explicar que amb un estat propi viuríem millor. Perquè, si amb una migrada autonomia s'ha fet dels serveis socials un nou dret de la ciutadania, què es podria fer si fóssim independents? Se-

gurament, no patir per disposar del finançament suficient per bastir el petit estat del benestar que tenim.

Per això no s'ha de prioritzar un eix per damunt de l'altre. Cal explicar que quan s'impulsen polítiques socials es fa pensant amb el país; i que els catalans estan en el centre de les polítiques de construcció d'espais de sobirania. De fet, arriba un punt que no es distingeix la justícia social de la llibertat nacional. Quan s'empelten els catalans nousvinguts amb els de sempre, quan s'internacionalitza l'economia catalana, quan es fa del català la llengua de cohesió social o quan s'universalitzen els serveis socials s'estan fent polítiques encaminades a millorar les condicions de vida de tota la ciutadania i enfortir una cohesió nacional bàsica perquè cada dia més gent estigui a favor de la independència, cada dia més gent vulgui construir un país més just.

El debat sobre si donar més importància a l'eix social o al nacional és estèril. Quan Esquerra només parla d'independència té el sostre electoral dels 13 diputats de 1995. Quan ha fet caminar en paral·lel els dos eixos ha aconseguit els millors resultats de la democràcia contemporània. Aquest no és un debat estratègic. És una qüestió que impacta en el moll de l'os del projecte de l'esquerra nacional. Josep-Narcís Roca i Ferreras (1830-1891) és el primer en veure que uns Països Catalans lliures són el motor del canvi social. Perquè quan tinguem un estat propi l'esquerra nacional continuarà entossudida en garantir una millor qualitat de vida pels seus conciutadans. |